

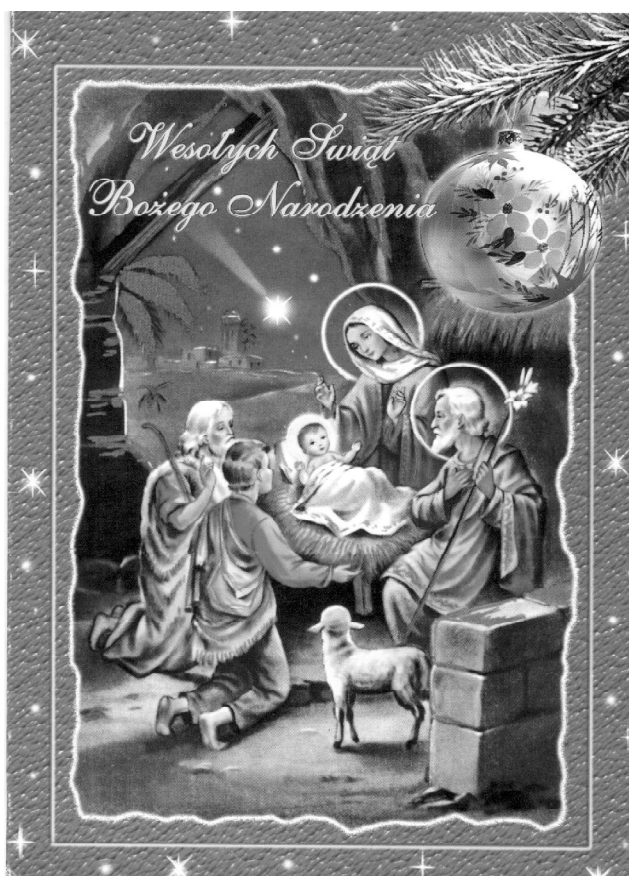
GŁOS ZNAD PREGOŁY

Nr 12(77) 2002 grudzień 2002

PISMO WSPÓLNOTY KULTURY POLSKIEJ W KALININGRADZIE

2003

**W noc wigilijną, w blasku świec
Melodia kolęd płynie w mrok.
Niech Wam przyniesie radości moc
I wiele szczęścia na Nowy Rok
tego życzy swoim Czytelnikom
*Redakcja „Głosu z nad Pregoty”***

„Lulajże, Jezuniu”

Lulajże, Jezuniu, moja perełko,
Lulaj, ulubione me pieścidełko.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj!
A ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.

Zamknijże znużone płaczem powieczki,
Utulże zemdlone łkaniem wardeczki.
Lulajże, Jezuniu, lulajże lulaj!
A ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.

Lulajże, piękniuchny nasz Aniołeczku,
ulajże, wdzięczniuchny świata Kwiateczku.
Lulajże, Jezuniu, lulajże lulaj!
A ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.

Lulajże, przyjemna oczom Gwiazdeczko,
Lulaj, najśliczniejsze świata Słoneczko.
Lulajże, Jezuniu, lulajże lulaj!
A ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.

My z Tobą tam w niebie spocząć pragniemy,
Ciebie tu na ziemi, kochać będziemy.
Lulajże, Jezuniu, lulajże lulaj!
A ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.

(słowa i melodia – tradycja,

Polska XVIII wiek)